

Nr 6.

Ankom till riksdagens kansli den 10 mars 1932 kl. 1 e. m.

*Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande, nr 6,
i anledning av väckt motion, I:211, om främjande av koloni-
trädgårdsrörelsen.*

I en inom första kammaren väckt och till dess *andra* tillfälliga utskott *Motionen.* hänvisad motion, nr 211, har herr *Lindhagen* hemställt, att riksdagen måtte anhålla, att Kungl. Maj:t ville:

1) behjärta koloniträdgårdsrörelsens betydelse för städernas befolkning i olika avseenden och icke minst under ekonomiska depressionstider;

2) följaktligen gynna trädgårdskoloniers tillkomst och varaktiga inläggning i stadsplaner även å staten tillhörig mark;

3) vidtaga åtgärder, eventuellt även genom expropriationsingripanden, för sådana koloniers uppkomst jämväl å större enskilda domäner inom eller invid städerna.

Beträffande motivering får utskottet hänvisa till motionen.

I likhet med motionären anser utskottet, att koloniträdgårdsrörelsen är *Utskottet.* av stor betydelse för våra stadssamhällen. För en stor grupp av stadsbefolkningen, som under större delen av året är nödsakad att bebo mindre tillfredsställande bostäder, erbjuder koloniträdgårdarna med sina stugor den enda möjligheten till en hälsosam sommarvistelse med uppfriskande arbete i sol och frisk luft. Den rikligare tillgången på trädgårdsprodukter från koloniernas täppor medför därjämte en hälsosam omläggning av kolonisternas kosthåll. Koloniträdgårdsrörelsen kan därför antagas på grund av nu anförda omständigheter medföra en beaktansvärd minskning i kostnaderna för samhällets hälso- och sjukvård. Stadssamhällena ha därför i allmänhet visat sig välvilliga mot kolonirörelsen och ställt till dess förfogande större eller mindre områden av stadsmark. I överensstämmelse med kolonisternas önskemål ha därvid områden i närheten av bebyggda stadsdelar utnyttjats för koloniverksamheten. Vid städernas fortsatta utbyggande ha därefter en del kolonimark tagits i anspråk för byggnadsändamål och dess innehavare måst söka sig andra på längre avstånd liggande områden. Till förebyggande av sålunda uppkommande svårigheter bör enligt motionärens mening Kungl. Maj:t vid fastställande av nya stadsplaner tillse att tillräckligt stora och välbelägna koloniträdgårdsområden ingå såsom bestående delar av stadsplanen

i likhet med parker och andra offentliga platser. I städer, som fört en fram-synt jordpolitik och i tid till billigt pris inköpt stora jordområden, skulle den av motionären ifrågasatta åtgärden till bibehållande av trädgårdskoloni-områden inom stadens bebyggda delar kunna vidtagas, men i ett flertal städer, där lämplig mark är i enskild ägo, skulle kravet på markavsättning inom stadsplanen för nyssnämnda ändamål bliva oskäligt betungande, då ju kolonisternas avgälder till ytterst ringa del skulle förränta stadens utgifter för markens inköp. Utskottet kan således icke i dessa delar biträda motionärens förslag.

Motionären anser vidare, att i de städer, där staten äger större jordområden, borde dessa till större eller mindre del upplåtas till bestående koloniområden. Såvitt utskottet känner, äger staten mark endast i eller invid huvudsakligen äldre städer. Om nämnvärd del av denna mark avsattes på sätt motionären önskar, skulle sannolikt övriga städer ganska snart framställa krav på statsbidrag för lösandet av sina kolonifrågor. Då emellertid enligt utskottets mening främjandet av koloniträdgårdsrörelsen måste betraktas som en kommunal angelägenhet, kan utskottet icke biträda motionärens ovannämnda yrkande.

På grund av vad sålunda anförts hemställer utskottet,

att förevarande motion icke måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 25 februari 1932.

På utskottets vägnar:

A. J. GRANSTRÖM.

Närvarande: se under utlåtandet nr 5.
